

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра романської і новогрецької філології та перекладу**

Допущено до захисту

«___» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Наталія ФІЛОНЕНКО*

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

**АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ У МОЛОДІЖНОМУ
ВОКАБУЛЯРІ СУЧАСНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ**

Студентки групи МЛіт 09-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.052 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – італійська

Освітня програма Італійська мова і література,
друга іноземна мова, переклад

Бачинської Кароліни Сергіївни

Науковий керівник:

Доц. Наталія Георгіївна Філоненко

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Київ 2023

АНОТАЦІЯ

У зв'язку зі зростаючим впливом англійської мови на культури та мови інших країн, англіцизми стають дуже популярними в сучасній італійській мові.

У першому розділі курсовій роботі розглядається саме поняття англіцизмів та їх статус у сучасній італійській мові; історія зародження та розвитку англосаксонської культури на території Італії, як англійська мова сприймалась мешканцями країни. Також у цьому розділі розглядаються різні типи англіцизмів, такі як слова-запозичення та кальки.

У другому розділі досліджується: використання інтернаціоналізмів та їх сфери вжитку, наявність псевдо-англіцизмів в італійській мові та їхня можлива небезпека. Були розглянуті способи граматичних адаптацій англіцизмів у італійську мову таких частин мови, як дієслова, іменники, прикметники та прислівники.

Після проведеного дослідження були отримані такі результати: англіцизми є дуже розповсюдженими в італійській мові. Лінгвісти вважають їх небезпекою для подальшого розвитку мови, тому вони намагаються обмежити їх вживання, адаптуючи їх до правил італійської мови. Деякі частини мови досить легко адаптувати, додаючи закінчення, властиві італійській мові, а деякі адаптувати поки що не виходить.

Ключові слова: англіцизми, італійська мова, англійська мова, запозичення, адаптація.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ ФУНДАМЕНТ ДОСЛІДЖЕННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	5
1.1 Лінгвістичні дослідження англіцизмів в італійській мові.....	5
1.1.1 Поняття і “англіцизм” і їхній статус у сучасній італійській мові.....	5
1.1.2 Види і класифікації англіцизмів в італійській мові.....	6
1.2 Шляхи збагачення італійської мови англо-американськими запозиченнями у ХХ-ХХІ ст.....	8
1.2.1 Причини появи англіцизмів у італійській мові на початку 20 століття.....	8
1.2.2 Вплив англійської мови на італійську в післявоєнний період.....	10
1.2.3 Англо-американські запозичення в сучасній італійській мові.....	11
Висновки до першого розділу.....	12
РОЗДІЛ 2. АСИМІЛЯЦІЯ І СПОСОБИ АДАПТАЦІЇ АНГЛІЦИЗМІВ У СУЧАСНОМУ ІТАЛІЙСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ МОВЛЕННІ.....	14
2.1 Інтернаціоналізми.....	14
2.2 Псевдо-англіцизми.....	16
2.3 Граматична адаптація англіцизмів у сучасному італійському молодіжному вокабулярі.....	17
2.3.1 Дієслова.....	18
2.3.2 Іменники.....	18
2.3.2 Прикметники.....	19
2.3.4 Прислівники.....	21
Висновки до другого розділу.....	21
ВИСНОВКИ.....	23
СПИСКИ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	25

ВСТУП

Зростання культурного та мовного впливу американської англійської на початку 20-го століття, особливо після Другої світової війни, перепліталось з глобальним домінуванням Сполучених Штатів в економіці, техніці та науці. Хоча це відбувається в усьому світі, його наслідки особливо помітні в Італії.

Як хвилі на морі, протягом кількох століть лінгвістичний вплив на італійську мову відбувався з різних куточків, з різною інтенсивністю. Серед цих впливів вплив англосаксонської культури, який так само можна відзначити в інших регіонах світу, був очевидним у багатьох аспектах, особливо останнім часом. Accademia della Crusca, яка працює над збереженням італійської мови, виступає проти лінгвістичного прояву цього впливу та хотіла б бачити більш обмежене використання англіцизмів. [4]

Актуальність теми англіцизмів в сучасній італійській мові полягає в тому, що використання англійських слів та виразів стає все поширенішим в італійській мові, особливо серед молоді та в сфері бізнесу та технологій. Це може мати як позитивні, так і негативні наслідки для італійської мови та її сприйняття в глобальному контексті.

Метою дослідження є вивчення та аналіз використання англійських слів та виразів в італійській мові, а також оцінка їх впливу на розвиток мови та її сприйняття в глобальному контексті.

Для здійснення зазначеної мети служать наступні завдання:

1. Дослідження історії використання англіцизмів в італійській мові та їх походження.
2. Аналіз сучасних тенденцій використання англіцизмів в різних сферах італійського життя, таких як бізнес, технології, музика, спорт тощо.
3. Аналіз можливих адаптацій англіцизмів в італійську мову.

Об'єктом дослідження є використання англійських слів та виразів в італійській мові.

Предметом дослідження є історія та сучасний стан використання англіцизмів в італійській мові, їхні типи та особливості в різних сферах життя.

Методи дослідження можуть включати аналіз літературних джерел, дослідження історії використання англіцизмів в італійській мові, вивчення структурних та семантичних особливостей англіцизмів, аналіз різних медіа джерел,

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ ФУНДАМЕНТ ДОСЛІДЖЕННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ

1.1 Лінгвістичні дослідження англіцизмів в італійській мові

Завдяки глобалізації і міжнародним контактам, англійська мова стала домінуючою мовою у багатьох сферах, таких як технології, бізнес, наука, музика, мода та інші. Дослідження англіцизмів в італійській мові включають вивчення процесу запозичення слів з англійської, аналіз вживання англіцизмів у різних сферах комунікації, вивчення впливу англійської мови на граматику та синтаксис італійської мови, а також дослідження реакції італійського суспільства на використання англіцизмів.

1.1.1. Поняття “англіцизми” і їхній статус у сучасній італійській мові.

Англіцизм — різновид мовного запозичення: слово, його окреме значення, вислів тощо, які запозичені чи перекладені з англійської мови, також утворені за її зразком. В італійській історії цей термін був вперше згаданий в середині 18 століття, коли англоманія, що вирувала у Франції, заразила всю Європу і поширилася в Італії через зростаючий інтерес до англійської мови. Спочатку назва “англіцизм” конкурувала з більш італізованою “інглесизм”, але вже на початку 20-го століття до варіанту “англіцизм” додається ще один варіант назви цього мовного явища - англізм. Потім, для того, щоб вказати на можливий зміст американської англійської мови з’явився термін “американізм”.

Вибір на користь англіцизмів або їх італійських відповідників був зумовлений соціальним фактором. Італійська еліта вважала використання англійських слів та виразів модним та таким чином вони показували свій престиж. Італійська мова почалла вважатися більш відсталою та обмеженою.

Англійська мова дуже швидко поширювалася через газети, журнали, книжки. Таким чином багато англіцизмів, адаптованих під італійську граматику та морфологію, увійшло до лексики звичайного італійця. Використання запозичень з англійської мови вже перестало бути прерогативою лише італійської еліти, що призвело до втрати престижу англійської мови та більш швидкому її розповсюдженню серед інших шарів населення країни.

З 20-го століття до сьогодні, особливо після Другої світової війни, англіцизми стали найчисленнішим видом запозичення в італійській мові. Мануель Каррера Діаз стверджує, що італійська мова - це мова, яка без сумнівів приймає в себе більшу кількість англійських слів та виразів, ніж будь-яка інша європейська мова. Англіцизми тепер можна зустріти в багатьох сферах життя, наприклад, у спорті, економіці, моді та ІТ.[3]

Багато італійців використовують такі англійські слова, як *meeting, performance, make-up, outfit, casual, customer care*, тощо. Хоча деякі з цих слів і закривають лексичну дірку, особливо в більш вузьких напрямках, то інші конкурують з італійськими відповідниками.[6]

Наразі проводиться багато дискусій щодо використання англіцизмів в італійській мові. З однієї точки зору, англійські вирази та терміни перешкоджають використанню чистої італійської мови, а з іншої за допомогою англіцизмів відбувається оновлення мови.

Сьогодні використання суто італійських слів вважається престижним, бо у такий спосіб італійці показують, що вони дбають про збереження та збагачення мови.

1.1.2 Види і класифікації англіцизмів в італійській мові.

Жодна культура світу не розвивається в ізоляції, відірвано від інших культур. Контакти народів зумовлюють культурний обмін, в тому числі обмін слів, тому в кожній мові, крім “своїх”, є “чужі”, тобто запозичені слова.

Розрізняють матеріальні запозичення і калькування.

Матеріальне (лексичне) запозичення - запозичення, за якого з іноземної в рідну мову входить лексична одиниця повністю.

В італійській мові існує декілька видів та класифікацій лексичних запозичень:

1. За потребою:

- Необхідні запозичення
- Надлишкові запозичення

Запозичення вважається необхідним, коли слово вводиться для того, щоб заповнити лексичну дірку. Наприклад, більша кількість комп'ютерної лексики (computer, mouse, display, hardware, software, driver) є запозичення з англійської мови. Зайвими є ті запозичення, на які вже є певний відповідник в рідній мові, але вони можуть набути певного стилістичного забарвлення - як у випадку з короткими та звуковими словами, особливо розповсюдженими у публіцистичній мові, як-от шоу, бум, клік.

2. За адаптацією:

- Інтегровані запозичення
- Неінтегровані запозичення

Запозичення може бути неінтегрованим, якщо екзотичне слово отримано в оригінальній формі (тобто послідовність фонем та морфем не схожа на італійську мову), наприклад: bar, computer, tram. Інтегровані запозичення є адоптованими у фонеморфологічну систему італійської мови так сильно, що їх іноді неможливо відрізнити від автохтонних слів, як наприклад steak від англійського beefsteak

Калькування - копіювання іншомовного слова за допомогою свого, незапозиченого матеріалу; поморфемний переклад іншомовного слова.

В італійській мові існує два види кальки:

1. Семантична калька (омонімічного та синонімічного типу)
2. Лексична калька, яку також називають перекладацькою або морфологічною калькою.

Калька – це неологізм, який створюється населенням певної країни за іноземним зразком. Калька може бути семантичною, коли вже існуюче італійське

слово змінює своє значення під впливом іноземного. Існує два типи семантичної кальки: омографічний та синонімічний. При омографічному типі італійське слово змінює своє значення через фонетичну подібність с іноземним словом. Наприклад, “realizzare” (розуміти) замість capire використовується в італійській мові через англійське слово “realize”. Синонімічна калька утворюється на основі подібності значення. Наприклад, “fuorilegge” походить від англійського слова outlaw (поза законом). Перекладацька калька утворюється шляхом перекладу окремих компонентів іншомовного слова. Наприклад, слово grattocielo пішло від англійського skyscraper (хмарочос) та guerra fredda від cold war (холодна війна) [14].

1.2 Шляхи забезпечення італійської мови англо-американськими запозиченнями у XX-XXI ст.

У XX-XXI столітті італійська мова зазнала значного впливу англійської мови, особливо американського варіанту. Це сталося внаслідок глобалізації, технологічного розвитку, культурного впливу США і популярності американських фільмів, музики та інших аспектів американської культури.

1.2.1 Причини появи англіцизмів у італійській мові на початку XX століття.

У ході своєї історії Італія завжди вітала і досі вітає численні іноземні слова, які увійшли в повсякденний лексикон значною мірою завдяки екстралінгвістичним факторам [23]. Цей процес тісно пов'язаний з історичними подіями, політичними та економічними відносинами, які Італія мала та розвивала як і з сусідніми країнами, так і з більш віддаленими.

У XVIII столітті італійська мова, як і більшість європейських мов, була багата на французькі запозичення, але вже у наступних століттях кількість запозичень з англійської мови стала значно переважати над кількістю французьких, коли

англоманія, після бушування у Франції та у решті Європи, почала швидко поширюватися в Італії через зростаючий інтерес до англійських слів.

Після Другої світової війни, Італія почала вести тісні економічні відносини з Англією на пряму, на невдоволення Франції, коли англо-американська культура швидко розповсюдилась по всій західній частині світу. До цього Італія вела усі справи з Англією тільки через посередництво Франції. Як зауважує Вірджинія Пульчіні, бажання рухатися від гіркого минулого до чогось нового знайшло своє признание у Сполучених Штатах Америки, що дозволило Італії звернути увагу не на англійську модель життя, а на американську. Таким чином американський спосіб життя, який протистоїть старому режиму, стає прикладом для наслідування. Англосаксонський компонент проникає в повсякденне життя всіх італійців через маркетинг американських продуктів, які також є носіями культурних цінностей, що породжує збільшення англіцизмів в італійській мові (fast food, hamburgers, casual). У роки нового тисячоліття широке використання Інтернету та соціальних мереж сприяє припливу англіцизмів у повсякденну мову носіїв італійської мови всіх соціальних груп і будь-якого віку [2].

У той же час деякі лінгвісти, наприклад Арріґо Кастеллані, Антоніо Барабагалло та Антоніо Дзоппетті борються, як вони самі це назвали, з денатуралізацією італійської лексики. Їхні ідеї ґрунтуються на переконанні, що запозичення з інших мов шкодять національній ідентичності [10]. Такі ідеї виникають у період панування Наполеона, під час епохи Відродження, коли національна ідентичність була на першому плані, а також під час періоду фашизму. Останній період є особливо значущим, тому що на той час Італії зайняла мала досить вороже ставлення до запозичень, особливо у засобах масової інформації [13]. Саме в 1926 році в Королівській академії Італії було засновано Комісію з питань італійства мови, завданням якої було усунення іноземних виразів шляхом заміни їх італійськими еквівалентами та публікація офіційних списків заміни і різноманітних указів-законів, на основі яких вона мала право карати народ за вживання заборонених слів. На додаток до всього цього перед академією також стояло завдання вирішити, які слова

слід замінити (через семантичне відтворення), які потрібно італізувати (через графічну та морфо-фонетичну адаптацію), а які можуть зберегти свою форму, враховуючи, що вони вже були асимільовані в італійську мову [10]. Через таку лінгвістичну політику уся сьогоднішня критика щодо використання запозичень може бути прирівняна до фашистської ідеології.

1.2.2 Вплив англійської мови на італійську в післявоєнний період.

На італійську мовну ситуацію мав великий вплив фашизм. Прихильники фашистської ідеології намагалися вселити страх перед усім іноземним в усіх галузях, включаючи лінгвістику. [8, ст. 219]. На додаток до різних мов і діалектів меншин, запозичені слова також підлягали суворій фашистській цензурі [5, ст. 239]. Лінгвісти епохи фашизму, притримуючись цензури, адаптували запозичені слова в італійську мову. Однак одразу після закінчення Другої світової війни у країні знов виник голод до зовнішнього світу, тому розмовники, які перебували під цензурою під час війни, швидко повернулися на італійський ринок. [16, ст. 78].

Англійська мова починає домінувати над французькою, стаючи найпрестижнішою та найвідомішою мовою у світі. Найбільш вплив на інші мови вона мала в 1960-х роках та в наступні десятиліття. Наплив англіцизмів є важливим чинником так званої європеїзації італійської мови, яка відбувається послідовними етапами. Під час першого етапу, у 18-19 столітті, відбувалося поширення французької мови. Зміни торкалися лише вищих ешелонів мови. Згодом в італійській мові виникають англійські відповідники для французьких слів: “caravan” замінює “la roulotte”, “top models” замість “le mannequins”. З різних причин англіцизми були добре прийняті в різних галузях: у технічній термінології через специфіку та моносемію, яку ці слова мають у лінгвістичній системі італійської мови. Іноді слова, які в мові оригіналу мають спільне значення та колись увійшли в італійську як запозичення, набувають виключно специфічного значення. Наприклад, як: chip, spin, hardware в електроніці; break off, hang over в психіатрії; top down, bottom up в інформаційних

технологіях; *crossing over* в генетиці; *imprinting* в етології тощо. Навіть сфери медицини та фізики, які традиційно стійкими до вторгнення англіцизмів, ввібрали такі англіцизми, як *bypass*, *pace-maker*, *scattering*, *spin*. [22]

Поширення англіцизмів можна пояснити низкою причин. Багато дослідницьких робіт були написані англійською мовою носіями мови або вченими з інших країн, які використовують англійську для наукового спілкування. Це сприяло народженню нових термінів та значень в англійській мові. З іншого боку, там, де це можливо, запозичення замінювали італійськими еквівалентами.

1.2.3 Англо-американські запозичення в сучасній італійській мові.

Сьогодні в багатьох галузях англійські слова використовуються не лише через необхідність, але й для стилістичного вибору. Несучи денотативне та асоціативне значення, англіцизми збагатили існуючий словниковий запас італійської мови. Однак думки лінгвістів розходяться щодо того, чи англійські запозичення збагачують італійську мову, чи вони її збіднюють. [4, ст. 6].

Прикладом одного з таких стилістичних варіантів може бути слово “*boss*”, яке інколи можуть використовувати замість слова “*capo*”. Хоча вони означають приблизно те саме, слово “*boss*” в Італії використовують, коли говорять про мафію та мафіозні клани. Слово “*capo*” використовується у значенні “голова компанії”. Проте, розуміння цих слів залежить від точки зору читача та культури його країни, бо не в усіх країнах широко розповсюджене таке поняття як “мафія”.

З Інтернетом читач має під рукою нескінченну кількість інформації, але в той же час має менший фокус уваги: різні види реклами створили проблему, яку може вирішити англійська мова з її лексичною простотою та синтаксичною гнучкістю. Англійське слово може бути помічене читачем інакше, ніж слово, просто написане італійською мовою. [15, ст. 34].

Преса та спортивні репортажі зокрема зазнавали і продовжують зазнавати впливу англійської мови, тому лексикон журналістської мови характеризується

використанням англiцизмiв iз використанням сумiшi кiлькох мовних форм, щоб привернути увагу читачiв та глядачiв [5]. Було вiдзначено, що в журналістській мові англiцизми можуть допомогти надати тексту жвавості та барвистості [15, ст. 67].

Таким чином, англiцизми можуть викликати певну реакцію через його уявну екзотичність. Це може бути способом підкреслити престиж і важливість, наприклад, Такий спiсiб використання англiцизмiв можна побачити, наприклад, в італійській моді. Предмети одягу з англійською назвою (наприклад, biker jacket, jeans) можуть здаватися ще бiльш вишуканими, але те ж саме вiрно і навпаки: італійські слова використовуються закордоном, щоб повiдомити людям, що ця рiч ексклюзивна та високої якості. Такий прийом використовують для слiв, пов'язаних i їжею та модою. [18, ст. 32].

Висновки до першого роздiлу

Розвиток технологiй та науки, а також бажання саморозвитку спонукає людей вивчати iншi мови. Варто не забувати, що сама мова жива та вона також має тенденцію до розвитку. У сучасному свiтi англійська мова є мiжнародною мовою, її використовують для мiжнародних комунікацiй, тому її знання є дуже важливим. У давнi часи вплив англійської на італійську був епізодичним через структурну та фонетичну рiзницю мiж двома мовами. Пiсля Другої свiтової вiйни приплив англійських слiв перестає бути епізодичним та стає постійним. Англійські запозичення поширюються серед усiх верств населення, тому англійська мова перестає бути мовою еліти, а перетворюється на мову мас. Також англійська мова стає популярнішою через те, що бiльшiсть наукових вiдкриттiв робиться нею. Звiдси i виникають новi термiни, якi адаптувати на італійську мову складно. Також можна помітити, що використання запозичених слiв, особливо з англійської мови, бiльше спрямоване на те, щоб вони звучали незвичайно, а не на заповнення лiнгвістичного розриву мiж двома мовами. Надмiрне використання, якщо не зловживання, англiцизмiв у сучасній італійській мові виглядає невиправданим у бiльшості випадкiв,

бо насправді середня кількість італійців, які достатньо добре розмовляють англійською, становить лише 16% населення. [5]

РОЗДІЛ 2. АСИМІЛЯЦІЯ І СПОСОБИ АДАПТАЦІЇ АНГЛІЦИЗМІВ У СУЧАСНОМУ ІТАЛІЙСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ МОВЛЕННІ

Асиміляція англіцизмів у сучасному італійському молодіжному мовленні відбувається через процес їхньої адаптації до італійської мовної системи та культурного контексту. Молодіжна мова має тенденцію до використання багатьох англійських слів і фраз, оскільки молоді люди часто споживають англійськомовні контенти, використовують соціальні мережі та мобільні додатки, які пропонують англійськомовний інтерфейс та функціонал.

2.1 Інтернаціоналізми

Інтернаціоналізми зазвичай не вважаються одиницями певної мови, оскільки інтернаціональне не може бути своїм чи чужим, тому явище інтернаціонального виходить за межі двох протилежних категорій «своє – чуже». Останні глибоко пронизують національно-етнічну свідомість і ментальність народів, відображаючи колективне національне свідоме та підсвідоме, віддзеркалене в мові носіїв культури. Категорія «своє – чуже» створює стійкі стереотипи уявлень про світ, впливаючи на механізм самоідентифікації етнічної свідомості. Крім того, ця опозиція аксіологічна за природою, оскільки передбачає визначення цінностей соціуму [12, ст. 35–36]. Іншомовне слово стає своїм, якщо добре засвоєне, а чужим воно вважається тоді, коли в його засвоєнні немає необхідності.

З іншого боку, деякі лексеми різних мов, якщо їх порівнювати між собою, належать до іншого мовного рівня, як за формою, так і за змістом, який можна позначити терміном інтерлексема. Існують різного роду розбіжності на різних рівнях, оскільки повного інтернаціоналізму не існує і дуже важко домогтися того, щоб один і той самий звук у написанні та вимові відповідав одному й тому самому значенню в кількох мовах.

Розбіжності майже завжди будуть досить помітними у вимові різних цільових мов, оскільки запозичення фактично завжди адаптується до фонем мови, яка приймає запозичення, тоді як щодо графем можливі абсолютні збіги, як, наприклад, у слові як *tango*, яке має однакове написання в італійській, французькій, іспанській, німецькій та англійській мовах. В італійській мові, що стосується вимови, то поширюється тенденція (передусім серед освічених людей із хорошим знанням іноземних мов), яка полягає в тому, що неадаптовані запозичення вимовляють більш-менш з урахуванням мови оригіналу.

Що стосується значення, проблема ускладнюється, оскільки часто не всі значення інтернаціоналізму вводяться в мову. Наприклад, в англійській мові слово “gag” має не менше ніж сім значень, але у французькій і німецькій мовах воно має лише два.

Більшість інтернаціоналізмів в італійській мові використовується у сфері моди, технологій, нових способів життя, що поширюються під сильним впливом телебачення, світу реклами та споживання. Наприклад, в італійській мові існує інтернаціоналізм “vaccino” або “antivirus” (програмне забезпечення, призначене для нейтралізації електронних вірусів), “cavallo di Troia” (шкідлива програма, руйнує операційну систему комп’ютерів, на яких вона використовується під виглядом звичайної програми). Однак сфери використання певних ІТ-термінів все ще є відносно вузькими та спеціалізованими.

У сфері літератури можна зазначити такі інтернаціоналізми як “science fiction” (жанр літератури) та “cyberpunk” (науково-фантастичний піджанр, у якому зображується майбутнє суспільства, сповненого роботами та новими технологіями).

Якщо говорити про способи життя, то варто зазначити інтернаціоналізми “yurpie” (термін, придуманий на початку 1980-х років для молодої професійної людини, яка працює в місті), “burpie” (темношкірий япі). До цієї категорії також можна віднести інтернаціоналізми “baby break” (період, протягом якого жінка призупиняє свою кар’єру, щоб народити дитину) та “mediagenic” (щось, що розраховане на передачу привабливого або позитивного образу через засоби масової

інформації). У сфері ігор італійці використовують інтернаціоналізм “bingo” (вид гри лото), а для сфери кухні прикметник, який важко перекласти на італійську мову “microwaveable”. [19, ст. 73-77]

2.2 Псевдо-англіцизми

Про англіцизми загалом було проведено чимало робіт, але псевдо-англіцизми майже не розглядалися. Вони все частіше вживаються в італійській мові, але, не враховуються належним чином у словниках. Псевдо-англіцизми не мають певного статусу та у багатьох випадках вони вважаються за справжні англіцизми. Отже, наявність цих слів також може бути перешкодою для інтернаціоналізації італійської мови, оскільки псевдо-англіцизми часто мають значення, відмінне або далеке від англійської етимології.

Наприклад, слово “smoking”, яке в італійській мові позначає тип чоловічого костюма, який одягають на важливі вечори. В англійській мові це слово існує лише у формі герундія від слова “smoke”, що італійською перекладається як “fumare” та ніколи не використовується для позначення одягу. Англійським еквівалентом слова “smoking” є “dinner jacket”, яке італійською перекладатиметься як “giacca di cena”. Навіть слово tight є псевдо-англіцизмом: англійською його називають morning suit, і, здається, це підтверджує масштаби використання псевдо-англіцизмів у сфері одягу; те ж саме відбувається з body, slip є montgomery. Їхні англійські аналоги – body stocking “calza da corpo”, trunks є briefs “mutande” є duffel coat. Іншим типовим прикладом псевдо-англіцизму є слово footing, яке в італійській мові вживається у значенні “біг на помірній швидкості”. Це слово використовується в італійському спортивному лексиконі ще з 1921 року, тоді як в англійській мові такого поняття не існує, еквівалентом є слово “jogging”.

Деякі псевдо-англіцизми не є окремими словами, а формально виглядають як слово, складене з інших слів. Зазвичай є три види таких слів: можуть бути ціле слово (наприклад, antidoping), слова, розділені пробілом (наприклад, beauty farm) або слова,

розділені тире (наприклад, day-hospital). Словосполучення beauty case широко використовується в спеціалізованій італійській мові моди та косметики, багатій на іноземні терміни, зокрема англіцизми, які іноді є автентичними. Етимологічний словник італійської мови дає таке визначення цього словосполучення: «чохол для зберігання туалетних приналежностей і косметики». Англійського еквіваленту цього словосполучення не існує. Сполуки зі слово “beauty” в даний час зустрічаються все частіше і часто вони є псевдо-англіцизмами, як у випадку з beauty farm.

Отже, псевдо-англіцизми є поширеним явищем в італійській мові, особливо в сфері моди, косметики та інших вищих сегментів ринку. Хоча деякі з цих слів можуть бути автентичними англіцизмами, більшість з них є лише імітацією англійських слів або складеними з інших слів із наслідуванням англійського написання та звучання. Їхнє використання потребує обережності та уважної перевірки їх значення та відповідності мовному контексту, щоб уникнути непорозуміння та зберегти чистоту італійської мови. [20]

2.3 Граматична адаптація англіцизмів у сучасному італійському молодіжному вокабулярі.

Граматична адаптація англіцизмів у сучасному італійському молодіжному вокабулярі зазвичай полягає в їхній відповідності до граматичних правил італійської мови. Деякі з найпоширеніших способів граматичної адаптації включають: заміну закінчення, пристосування до форм слів, властивих італійській мові, та до італійського синтаксису. Граматична адаптація може бути досить різною, залежно від типу слова і ступеня його вживання в мовленні, вона є досить гнучкою, і залежить від контексту, мовця та ситуації вживання.

2.3.1 Дієслова.

При введенні запозичення в активний лексикон мови часто трапляється, що слово через певні характеристики своєї форми є певним чином несумісним зі структурами мови перекладу. Саме тоді відбувається явище адаптації.

З морфологічної точки зору слово в італійській мові може зазнати адаптації в різних частинах мови. У випадку дієслів, які в італійській мові обов'язково мають флексійні позначки, адаптація полягає у додаванні їм відповідних закінчень. Усі запозичені дієслова отримують закінчення *-are* (перша дієвідміна), як безпосередньо (наприклад, *click-cliccare*, *scan-scannare*, *post-postare*), так і через додавання суфіксів (наприклад, *scanner-scannerizzare*) [1].

2.3.2 Іменник.

Хоча деякі англійські запозичені слова, особливо складні, адаптуються до італійської морфології, часто використовуючи італійські морфеми для заміни англійських, запозичені слова, які не зазнають значних змін у своїй морфемній структурі, є більш частими.

Іменники модифікуються для відображення, наприклад, відмінків за допомогою прийменників, артиклів або їх комбінації. Хоча на ці елементи впливають особливості слова, вони не прив'язані до форми самого слова; тому форму іменників, які складають переважну більшість англійських запозичених слів, не потрібно змінювати під впливом такого роду. Такі запозичення існують в усіх сферах життя людини, у таких як спорт (*sport*, *hockey*, *bob*, *sprint*, *team*); поп-культура (*film*, *lunch*, *pub*, *bar*) та інші. Однак, щоб виразити множину, італійські слова вимагають зміни артиклів і додавання суфіксів, якими найчастіше є *-i*, *-e* або *o*. Англійські запозичення слова та запозичення в цілому адаптуються різними способами; коли намагаються виразити множину, деякі беруть нульовий суфікс, а деякі зберігають свою оригінальну флексію в англійській мові. Останнє особливо стосується іменників, які часто вживаються у формі множини, наприклад *hippies*, однак такі випадки слід розглядати уважно через дедалі частіші випадки гіперкорекції, спричинені зростаючим рівнем володіння англійською серед носіїв італійської мови. Наприклад,

форма множини іменника “il film” іноді може бути “i films”, тоді як граматично правильна форма утворюється простою зміною артикля “il” на “i” та відкиданням суфікса, тобто граматично правильна форма - це “i film”. Саме зміна артикля та застосування нульової суфіксації є найпоширенішим способом створення множини в англійських запозиченнях, які не зазнали значної італізації.

Деякі граматичні гендерні аномалії можна побачити в агентивних іменниках, таких як *manager, leader, and designer*. Такі іменники не мають роду в англійській мові, але їм потрібно призначити рід в італійській мові, тому до них додаються артиклі. За замовчуванням англіцизми та інші види запозичень ставлять у чоловічий рід, оскільки артиклі чоловічого роду також можуть позначати нейтральний рід. Однак, якщо необхідно вказати, що агентивний іменник - іменник жіночого роду, то запозичене слово не змінює форму, а до нього додаються певні суфікси, наприклад—*essa* (*conte* “count” у чоловічому роді – *contessa* 'countess' у жіночому роді). [17]

2.3.3 Прикметники.

Правил адаптації англійський прикметників в італійській мові, як наприклад, додавання закінчень для позначення роду та числа, не існує, окрім декількох випадків, коли англійське закінчення слова дуже нагадує закінчення італійського, наприклад: *manageriale-managerial; cruciale-crucial; tribale-tribal*.

Отже, англійські прикметники в італійській мові вживаються без змін їхньої оригінальної форми. Наприклад:

1. l'Italia adotterà i full body scanner
2. [...] la stagione della ripresa dei grandi concerti live.

Говорячи про позицію прикметника щодо іменника, можна сказати, що в більшості випадків прикметник стоїть після іменника, за винятком прикметнику “full”, бо зазвичай цей прикметник передує іменнику, коли він використовується в заченні «повний». Позиція прикметників після іменника може бути свого роду адаптацією до правил італійської мови, у якій уточнюючі прикметники зазвичай ставляться після іменника, до якого вони відносяться, за винятком деяких випадків,

коли прикметник використовується перед іменником, коли він має описову функцію [21]. В англійській мові в більшості випадків прикметники передують іменнику, за винятком кількох прикметників, які йдуть перед або після іменників і змінюють значення відповідно до свого положення. Наприклад, прикметник “big” вживається в італійській мові у двох значеннях.

1. У значенні “великий”:

- “[...] davanti al grande spiazzo gelato con gli edifici a due o tre piani immersi nel **big** freeze di questa notte cupa”.

Прикметникове використання слова “big” не зафіксоване в італійських словниках. З прикладу видно, що прикметник big використовується для опису іменника, щоб додати йому експресивної сили.

2. Як іменник, коли потрібно вказати на відому людину. Таке використання слова “big” дуже розповсюджене в Італії. Наприклад:

- In una lunga riunione tra i **big** di Forza Italia [...];
- Allora parliamo del festival, dal quale, anche quest’anno, saranno assenti i **big**.

Come mai?;

- Si parte con un **big** della pop art americana.

Фуриасці [9, ст. 147] вважає друге значення за псевдо-англіцизм, оскільки в англійській мові для цього значення використовуються такі терміни як “big gun” та “big shot”. Однак інші дослідники вважають, що це значення є семантичним розширенням першого, якщо взяти до уваги, що в англійській мові прикметник також може використовуватися з іменником, навіть якщо перед ним стоїть артикль.

2.3.4 Прислівники.

В італійській мові прислівники, запозичені з англійської мови, зустрічаються рідше, ніж інші частини мови (десь 1% від загальної кількості англіцизмів). Вони використовуються в оригінальному вигляді без змін. Наприклад:

1. [...], mentre quel piacere di Blair continuava a sorridere e a dire “**All right**”
2. [...] abbiamo selezionato cinquemila persone in cerca di occupazione che ci avevano inviato **on line** i curriculum.;
3. Se tutto è **ok**, non succede nulla di particolare [...]

Прикметник “casual” також може використовуватися у вигляді прислівника:

1. Tutti in piedi, vestiti **casual**, l'aria di chi non ha la minima intenzione di scendere in campo. [8]

Висновки до другого розділу

Інтернаціоналізми в італійській мові - це слова або вирази, запозичені з інших мов, зазвичай з англійської, французької, іспанської і латинської. Вони додали багато нових слів до італійської мови, що розширило її лексикон і збагатило її виразність.

Інтернаціоналізми можна знайти в різних галузях мовлення, включаючи науку, медицину, техніку, музику, кіно та інші. Вони часто використовуються в бізнес-комунікації та взаємодії міжнародних організацій.

Псевдо-англіцизми в італійській мові - це слова або вирази, які здаються англійськими, але використовуються в італійській мові з іншим значенням або навіть зі зміненним написанням. Вони можуть спричинити збентеження та незручності для людей, які не знають англійської мови, оскільки вони можуть викликати неправильне розуміння. Крім того, псевдо-англіцизми можуть викликати забруднення мови та зробити її менш точною та менш виразною.

Після проведення морфологічного аналізу, можна зрозуміти, що адаптовані англіцизми виглядають як справжні італійські слова, бо вони переймають артикль та утворюють множину відповідно до правил італійської мови. Однак використовувати неадаптовані англіцизми не є легкою справою, бо в англійській мові немає категорії роду. Також більшість англіцизмів залишається незмінною формі множини. Позиція

неадаптованих прикметників після іменника є своєрідною адаптацією до правил італійської мови. Усі дієслова вживаються в адаптованій формі з додаванням суфікса -are або -izzare, характерного для першої дієвідміни італійських дієслів.

ВИСНОВКИ

Одним щ прикладів лінгвістичного запозичення є англіцизм, який стосується слів, їх чітких значень, виразів тощо, які або перекладені з англійської мови, або створені за її зразком. Англіцизми широко використовуються в різних сферах, включаючи ІТ, економіку, моду та спорт. Ця фраза вперше з'явилася в історії Італії в середині 18 століття, коли англomanія почала розповсюджуватися по всій Європі. У післявоєнні роки англійська стає популярнішою за французьку та сильно впливає на розвиток інших мов.

В італійській мові можна існує декілька видів та класифікацій лексичних запозичень: за потребою (необхідні та надлишкові запозичення) та за адаптацією (інтегровані та неінтегровані запозичення). Калькування - це поморфемний переклад інщомовного слова. В італійській мові існує два види кальки: семантична (омонімічного та синонімічного типу) та лексична або перекладацька.

Інтернаціональні слова – це такі одиниці лексики, які в різних мовах світу мають схожу (звукову і / або графічну) та однакове значення. Очевидно, що вони з'явилися в результаті запозичення цих слів однією мовою з іншої, або шляхом запозичення їх обома мовами. Як правило, процес перекладу таких лексичних одиниць не викликає ускладнень, навпаки, вони часто виконують в тексті роль свого роду «підказок», з їх допомогою легше зрозуміти сенс цілого, навіть якщо не всі слова в тексті знайомі. [11, ст. 245]. Більшість інтернаціоналізмів в італійській мові використовується у сфері моди, технологій, нових способів життя, що поширюються під сильним впливом телебачення, світу реклами та споживання.

Дуже складно відрізнити псевдо-англіцизми від справжніх, вони не мають певного статусу та у багатьох випадках їх вносять у словник як справжні англіцизми. Наприклад, слово “bancomat”, яке в італійській мові, як і в нашій мові, означає: електронний програмно-технічний комплекс з вмонтованим спеціалізованим комп'ютером, призначений для здійснення автоматизованих операцій видачі наявних грошових коштів. В англійській мові такого слова не існує; еквівалентом є слово “АТМ”.

З морфологічної точки зору, адаптацію слова в італійській мові можна побачити в різних частинах мови. Відповідні закінчення додаються до відмінків, які в італійській мові завжди повинні мати флексійні позначки, як частину процесу адаптації. Суфікс *-izzare* або закінчення *-are* мають усі запозичені дієслова. Іменники можна змінювати, щоб продемонструвати відмінки, наприклад, використовуючи закінчення, артиклі або комбінацію обох. Прагнучи передати множину, деякі англіцизми та запозичені слова в цілому адаптуються в італійську мову, набуваючи нульовий суфікс, або зберігаючи своє оригінальне закінчення. За винятком кількох слів, немає правил перекладу англійських прикметників на італійську, наприклад додавання кінців для роду та числа. Позиціювання прикметників після іменника можна розглядати як форму адаптації до правил італійської мови, які стверджують, що уточнюючі прикметники часто вживаються після іменників, до яких вони відносяться, за винятком кількох випадків, коли прикметник вживається перед іменником. Прислівники, запозичені з англійської мови, використовуються без будь-яких змін.

На сьогоднішній день, питання використання англіцизмів в італійській мові викликає багато дискусій. З одного боку, мовне запозичення є звичайним і нормальним явищем еволюції мови, тому це не повинно викликати занепокоєння. З іншого боку, молодь почала використовувати їх занадто часто через широке використання англійської мови як спільної в науці, політиці та економіці, а також через вплив засобів масової інформації та Інтернету.[7] Тож, багато лінгвістів вважають за потрібне зменшити їх використання та віднайти їм італійські відповідники. Навіть зараз вже існує досить багато слів, які є еквівалентами популярних англіцизмів, які можна почути майже в кожній мові світу. Наприклад, в Італії можна почути такі слова, як *“tendenza”* замість *“trend”* та *“gestore”* замість *“manager”*.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bafile L. (2010). *Enciclopedia dell'Italiano. Adattamento*. Retrieved from https://www.treccani.it/enciclopedia/adattamento_%28Enciclopedia-dell%27Italiano%29/
2. Bombi R. (2002). *Anglicismi come banco di prova dell'interferenza linguistica*. Firenze: Franco Cesati Editore.
3. Carrera Diaz M. (1998). *Forestierismi: norma italiana e norme europee*. Firenze: Franco Cesati Editore.
4. Coletti V. (2016). *L'italiano ridotto al silenzio*. Retrived from <https://accademiadellacrusca.it/it/contenuti/l-italiano-ridotto-al-silenzio/7396>
5. Coveri L., Benucci A., Diadori P. (1998). *Le varietà dell'italiano*. Roma: Bonacci Editore.
6. D`Achille, P. (2017). *I social network e la lingua italiana, tra neologismi e anglicismi*. Retrieved from <https://accademiadellacrusca.it/it/contenuti/i-social-network-e-la-lingua-italiana-tra-neologismi-e-anglicismi/83>
7. Fabiani F. (2023). *Parole Inglesi usate in Italiano: perché si usano e quanto sono corrette?. Scambieuropei*. Retrieved from <https://www.scambieuropei.info/parole-inglesi-usate-in-italiano/>
8. Fanfani M. (2002). *L'Inglese e le altre lingue europee: studi sull'interferenza linguistica* (215-235). Bologna: Clueb.
9. Furiassi C. (2010), *False Anglicisms in Italian*. Milano: Polimetrica.
10. Karczewska M. (2015). *Soluzioni legali o scelta libera: quale politica adottare verso gli anglicismi nell'italiano contemporaneo?* (181–196). *Italica Wratislaviensia*
11. Кияк Т. (2004). *Запозичення та інтернаціоналізми у фахових мовах* (245-246). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*.
12. Манакін В.М (2012). *Мова і міжкультурна комунікація*. Київ : ВЦ Академія.
13. Marazzini C. (1999). *Da Dante alla lingua selvaggia. Sette secoli di dibattiti sull'italiano*. Roma: Carocci Editore.
14. Raccagnella I. (2009). *Prestiti e calchi in italiano*. Retrieved from <https://www.terminologiaetc.it/2009/02/27/prestiti-e-calchi-in-italiano/>

15. Pirkkalainen S. (2002). *Perchè business is business: a study on anglicisms in Milano Finanza*. Tesi Pro Gradu. Università di Jyväskylä.
16. Pulcini V. (1997). *Attitudes toward the spread of English in Italy* (Vol. 16, 77-85). *World Englishes*.
17. Pulcini V. (2002). *English in Europe (151-167)*. Oxford: Oxford University Press.
18. Rogato G. (2008). *Anglicismi nella stampa italiana*. *Italica* 85 (1), 27-36. (14)
19. Russo D. (1992). *Italiano oltre 2*, 73-77.
20. Sechi G. (2005). *Prestiti di lusso e falsi anglicismi nei periodici femminili italiani*. (Laurea I ciclo (triennale)). Università degli Studi di Sassari.
21. Serianni L. (1989). *Grammatica italiana: italiano comune e lingua letteraria*. Torino: Utet libreria.
22. Silvia (2019). *Lessicografia e Lessicologia*. Retrieved from <https://www.docsity.com/it/lessicografia-e-lessicologia-5/4610536/>
23. Zolli P. (1977). *Le parole straniere*. Bologna: Zanichelli